

Finanstilsynet
Att. JOSI@ftnet.dk
Århusgade 110
2100 København Ø

29. april 2020

Høring over udkast til bekendtgørelse om indberetning af oplysninger til brug for tilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven

Finanstilsynet har den 19. marts 2020 sendt en høring over tilsynets udkast til bekendtgørelse om indberetning af oplysninger til brug for tilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven og har i den anledning følgende bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv støtter op om formålet med hvidvaskloven og om, at reguleringen løbende tilpasses i overensstemmelse med udviklingen inden for hvidvask og terrorfinansiering. Dansk Erhverv støtter desuden op om, at Finanstilsynet følgelig skal gives de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed i overensstemmelse med hvidvasklovens § 49, stk. 1, 1. pkt.

Specifikke bemærkninger

Efter hvidvasklovens § 49, stk. 7, som bekendtgørelsesudkastet efter dets ordlyd udstedes i medfør af, kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets risikovurdering af virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, A L 58 som fremsat s. 94, bl.a., at ”der vil der skulle være proportionalitet mellem omfanget af de oplysninger, som Finanstilsynet vil pålægge virksomhederne og personerne at indberette, afhængigt af virksomheden eller personens størrelse og kompleksitet. Dette er en naturlig følge af, at en lille virksomhed med en simpel forretningsmodel, f.eks. en valutaveksler, vil have færre kundetyper end f.eks. et stort pengeinstitut med en kompleks forretningsmodel og mange kunder og kundetyper”. Forarbejderne til loven forudsætter således, at der ved udstedelsen af nærmere regler om indberetning foretages en proportionalitetsafvejning under hensyntagen til virksomhedens eller personens størrelse og kompleksitet.

Efter bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 1, omfatter de nye regler om indberetning af oplysninger til Finanstilsynet virksomheder omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 1-13, nr. 19, 23 og 24. Det drejer sig således bl.a. om både penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, forsikringsformidlere mv. Selv om Finanstilsynet ved ikke at medtage alle virksomheder omfattet af hvidvaskloven i bekendtgørelsesudkastet, således antages at have foretaget en vurdering af, hvilke selskaber der efter tilsynets opfattelse er relevante i forhold til indberetningspligten, er der i sagens natur tale om en lang række forskelligartede virksomheder, der varierer både i størrelse og kompleksitet og dermed varierer i forhold til deres iboende risikoprofil i forhold til hvidvaskloven. Efter bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 2, nr. 1-27, er der imidlertid lagt op til en omfattende mængde af oplysninger, der skal indberettes af alle de omfattede virksomheder – uden undtagelse eller graduering – senest 6 uger efter udløbet af hvert kvartal, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1.

Oplysningerne, der skal indberettes, omfatter bl.a. detaljerede oplysninger om virksomhedens kundeforhold, udbudte produkttyper, omsætning, formue under forvaltning, volumen af transaktioner, modtagne kontanter, antal af underretninger til Hvidvasksekretariatet i referenceperioden, antallet af engagementer med politisk eksponerede personer og lignende. Samtidig skal den pågældende virksomhed indberette sin vurdering af dens iboende risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering på en skala fra 1-10, hvor 1 er meget lav risiko og 10 er meget høj risiko, jf. bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 1, nr. 1.

Sidstnævnte tyder efter Dansk Erhvervs opfattelse på, at Finanstilsynet herved anerkender, at den store mængde af virksomheder omfattet af forpligtelsen til at indberette de ønskede oplysninger er af meget forskelligartet karakter og størrelse, herunder navnlig i forhold til virksomhedernes iboende risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Imidlertid skal de omfattede virksomheder desuagtet disse forskelle indberette den samme mængde af oplysninger til Finanstilsynet.

Der er f.eks. stor forskel på, om selskabet er et fondsmæglerselskab med begrænset licens, hvor fondsmæglerselskabet alene har licens til at yde investeringsrådgivning, modtagelse og formidling af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje eller lignende og dermed har en lav iboende risiko for misbrug til hvidvask eller terrorfinansiering, eller om der er tale om et stort pengeinstitut. Det samme gør sig f.eks. gældende for en uafhængig forsikringsformidler, der alene er omfattet af hvidvaskloven, når de formidler livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer, og hvor der også her er tale om en lav iboende risiko for misbrug til hvidvask eller terrorfinansiering, da pengestrømmene i disse tilfælde går direkte fra forsikringsformidlerens kunde til forsikringsselskabet.

Dansk Erhverv stiller i den forbindelse spørgsmålstegn ved, hvorvidt den proportionalitetsafvejning, bekendtgørelsesudkastet er udtryk for, i tilstrækkelig grad tager højde for denne forskel i virksomhedernes størrelse og kompleksitet som forudsat i forarbejderne til § 49, stk. 7, i hvidvaskloven.

Uden den tilstrækkelige proportionalitetsafvejning vil mindre virksomheder med en lav iboende risiko for misbrug til hvidvask eller terrorfinansiering, der – desuagtet den lave risikoprofil – skulle indberette samme mængde af oplysninger som f.eks. et stort pengeinstitut eller anden virksomhed

med en høj risikoprofil. Den mindre virksomhed har dog i mange tilfælde ikke adgang til f.eks. en complianceafdeling, der kan foretage automatiske udtræk fra systemer mv., som tilfældet er i mange større virksomheder, herunder pengeinstitutter. Den brede indberetningspligt, som den er formuleret med bekendtgørelsesudkastet, risikerer dermed at ramme f.eks. mindre virksomheder og virksomheder med en lav iboende risikoprofil i relation til hvidvask uforholdsmæssigt hårdt. Det samme gør sig generelt gældende for virksomheder, der ikke har samme kompleksitet som f.eks. et pengeinstitut – store som små – der dermed også risikerer at blive ramt uforholdsmæssigt hårdt af den foreslåede indberetningspligt.

En indberetningspligt, der tager højde for forskellene i de omfattede virksomheders størrelse og kompleksitet, herunder f.eks. færre oplysninger for virksomheder med en lavere iboende risiko, vil medføre en mere ensartet behandling af virksomhederne samtidig med, at formålet med indberetningspligten fortsat sikres. Den kan i den forbindelse bl.a. tages udgangspunkt i SØIK's kvartalsvise rapporter om indberetninger til Hvidvasksekretariatet.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at Finanstilsynet genovervejer den foretagne proportionalitetsafvejning, således at Finanstilsynet sikres de nødvendige oplysninger til brug for tilsynets virke på hvidvaskområdet samtidig med, at indberetningspligten i højere grad tager hensyn til forskellene i de omfattede virksomheders størrelse og kompleksitet, herunder ved brug af f.eks. bagatelgrænser og undtagelser af virksomheder uden transaktioner og pengestrømme. Herudover kunne det overvejes at anvende gradueringer af oplysningspligten i forhold til de omfattede virksomhedernes risikoprofiler, således at virksomheder med en lav risikoprofil i henhold til bekendtgørelsesudkastets § 1, stk. 1, nr. 1, skal indberette færre oplysninger, der i højere grad er målrettet virksomhedens kompleksitet og størrelse færre gange årligt, f.eks. én gang årligt i stedet for kvartalsvise indberetninger.

Med venlig hilsen

Selina Lautrup Rosenmeier
Juridisk konsulent